

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 26. dubna 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Pfeiferové a soudců JUDr. Davida Čejky a Mgr. Petra Žandy o **odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích** v trestní věci **obžalované XXX, narozené XXX**, trvale bytem XXX, pro doručování XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 6. března 2023, č. j. 1 T 35/2023–65,

takto:

*Z podnětu odvolání státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že se obžalovaná za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal výrok o vině v napadeném rozsudku nezměněn, ukládá*

*podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku **trest odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců.***

*Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon tohoto trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.***

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byla obžalovaná uznána vinnou přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za což jí byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaná shora uvedeného přečinu dopustila tím, že dne XXX v době od XXX v XXX s XXX, narozeným XXX, samostatně projednávaným,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

odcizila na prodejní ploše prodejny PEPCO, Poděbradská 590, XXX, a to tak, že zboží odnášela do převlékací kabinky, kde mladistvý XXX zboží vložil do černého batohu a odešel z prodejny bez zaplacení, čímž způsobila škodu poškozené společnosti PEPCO Czech republic s.r.o. IČ: 24294420, se sídlem v Praze 4 – Nusle, Hvězdova 1716/2b, provozovna Poděbradská 590, Pardubice, v celkové výši 3 280 Kč, uvedeného jednání se dopustila, přestože byla rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 22. 10. 2018, který nabyl právní moci téhož dne, pod č. j. 1 T 179/2018-84, odsouzena rovněž pro přečin krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací v trvání 250 hodin, který byl přeměněn na trest odnětí svobody 3 dnů se zařazením do věznice s ostrahou, trest vykonala dne XXX.

Proti tomuto rozsudku podala včasné odvolání státní zástupkyně, a to v neprospěch obžalované do výroku o trestu. Namítla, že argumentace okresního soudu ohledně neuložení nepodmíněného trestu odnětí svobody neodpovídá zcela reálně situaci obžalované. Obžalovaná je opakovaně soudně trestaná. V opisu rejstříku trestů má celkem 6 záznamů a opakovaně již byla ve výkonu trestu odnětí svobody, a to i v době po XXX, narozené XXX. Neustále se dopouští krádeží, potažmo majetkové trestné činnosti. V minulosti byla odsouzena pro majetkovou trestnou činnost k podmíněnému trestu odnětí svobody, který jí byl opakovaně přeměněn na trest nepodmíněný. Byl jí v minulosti uložen i trest obecně prospěšných prací, který byl přeměněn rovněž na trest odnětí svobody. Z opisu rejstříku trestů bude přihlíženo k posledním 4 odsouzením, poslední je z roku 2018, kdy obžalovaná byla odsouzena za přečin krádeže a byl jí uložen trest podmíněný, v XXX 2018 jí byl uložen trest souhrnný, opět jí byl uložen trest podmíněný a tento trest byl změněn na trest odnětí svobody nepodmíněný v trvání 10 měsíců, který vykonala. Za této situace není možno uložit další podmíněný trest. Obžalovaná byla odsouzena za přečin krádeže k trestu obecně prospěšných prací v trvání 250 hodin a opětovně i tento trest byl přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud trest obecně prospěšných prací zpravidla neuloží (§ 62 odst. 2 tr. zákoníku), jde-li o pachatele, kterému byl trest obecně prospěšných prací v době 3 let předcházejících uložení tohoto druhu trestu přeměněn na trest odnětí svobody. Dále byla v roce 2019 opětovně odsouzena za krádež a opětovně jí byl uložen trest podmíněný. Z pohledu státního zástupce je proto zřejmé, že u obžalované byly již vyčerpány všechny možnosti k tomu, aby jí byly uloženy další výchovné alternativní tresty. Nelze jí uložit ani peněžitý trest, obžalovaná je evidována na úřadu práce, pobírá sociální dávky na bydlení. Přestože její příjem je XXX, má celkem vysoké výdaje a nedostatek peněz řeší krádežemi. V tomto případě převažují specifické okolnosti nad XXX a uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody je zcela na místě. Od XXX byla již obžalovaná 2x ve výkonu trestu odnětí svobody a ani toto jí od páčání trestné činnosti neodradilo. Dle názoru státní zástupkyně měl být ukládán již trest přísnější, a to trest odnětí svobody nepodmíněný. Předchozí tresty na obžalovanou neměly žádný vliv, svůj způsob života nezměnila a zdrojem její obživy jsou stále krádeže v obchodech. Vždy opakovaně uvádí, že jednání, kterého se dopustila, tedy krádeží, je právě tou poslední krádeží, že se již napravila a že si hledá zaměstnání, že v trestné činnosti již nebude pokračovat, ale to se nikdy nestalo. Proto státní zástupkyně navrhla, aby byl napadený rozsudek okresního soudu zrušen ve výroku o trestu a obžalované byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v rozmezí 1 roku až 1 roku a 4 měsíců.

Krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k těmto závěrům.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. Krajský soud ve skutkových závěrech okresního soudu neshledal žádná pochybení, ostatně žádná ze stran ani výrok o vině odvoláním nenapadla. Obžalované by ani právo na podání odvolání do výroku o vině s ohledem na prohlášení viny

nepříslušelo. Okresní soud jednání obžalované také správně právně kvalifikoval jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku.

K výroku o uloženém trestu lze uvést, že v jeho případě odvolací soud shledal odvolání státní zástupkyně důvodným.

Podle § 39 tr. zákoníku je třeba při ukládání trestu přihlídnout k povaze a závažnosti jednání obžalované, ale i k hodnocení její osoby, k jejím osobním, rodinným a majetkovým poměrům, ke způsobu života obžalované a možnostem její nápravy, ale i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

Okresní soud se rozhodl po zvážení všech okolností dát obžalované další šanci v podobě alternativního druhu trestu, a to trestu obecně prospěšných prací. Krajský soud se s postupem okresního soudu stran uložení tohoto druhu trestu neztotožnil a přisvědčil námitkám státní zástupkyně uplatněným v podaném odvolání.

Obžalované sice polehčuje prohlášení viny, tedy plné doznání k trestné činnosti. Jiné polehčující okolnosti na její straně však shledávat nelze. Naproti tomu jí přitěžuje, že jde o speciální recidivu a že se jednání dopustila v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení pro stejný druh trestné činnosti. Obžalovaná je osobou, která i vzhledem ke svému poměrně nízkému věku, má za sebou vcelku bohatou trestní minulost. O tom vypovídá 6 záznamů v rejstříku trestů, přičemž ke dvěma z nich nelze přihlížet z důvodu jejich zahlazení. Nicméně k posledním 4 záznamům přihlížet lze a jak správně argumentovala státní zástupkyně, jedná se o odsouzení vždy pro majetkovou trestnou činnost, kdy obžalované byla opakovaně dávána šance v podobě výchovných druhů trestů. Přitom tato trestná činnost, ke které lze přihlížet, se datuje od roku 2018 (počínaje záznamem č. 3 v rejstříku trestů), tedy v době, kdy obžalovaná XXX. Danou skutečnost zmiňuje krajský soud z toho důvodu, že právě XXX je jedním z argumentů, proč okresní soud neuložil nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaná tedy XXX z pozice páčání trestné činnosti nepřistupovala vždy zodpovědně, pokud byla 4x pravomocně odsouzena. I když jí byla dána šance v podobě výchovného podmíněného trestu odnětí svobody, přesto selhala a spáchala další trestnou činnost, pročež následně došlo k nařízení trestu původně podmíněně odloženého trestu a tento trest obžalovaná vykonala dne XXX. Ještě v roce 2018 byla odsouzena k trestu obecně prospěšných prací, kdy i zbytek tohoto trestu byl následně dne XXX 2020 přeměněn v trest nepodmíněný, který vykonala dne XXX, nicméně i okolnosti přeměny tohoto druhu trestu byly přinejmenším podezřelé s ohledem na možnou manipulaci s výkazy ohledně tohoto druhu trestu. Krajský soud doplnil dokazování obsahem připojeného spisu Okresního soudu v Pardubicích, sp.zn. 1 T 179/2018. Jak vyplynulo z obsahu tohoto připojeného spisu, tak obžalovaná v rámci veřejného zasedání, ve kterém se rozhodovalo o přeměně tohoto druhu trestu, uvedla, že skutečně výkazy za říjen 2019 odcizila a doplnila si tam údaje o odpracovaných hodinách, což bylo potvrzeno i poskytovatelem OPP, nicméně popřela, že by výkazy odcizila i XXX 2019 a tato skutečnost se nepotvrdila. Ze zpráv Probační a mediační služby ohledně výkonu trestu obecně prospěšných prací se pak podává, že se již v rámci výkonu tohoto trestu vyskytly problémy v tom směru, že se obžalovaná dotazovala poskytovatele, zda by bylo možné jí nějaké hodiny připsat, což poskytovatelka striktně odmítla. Následně došlo k zcizení výkazů práce v XXX 2019, což obžalovaná u veřejného zasedání sama doznala a následně pak vznikly i problémy se zápočtem skutečně odpracovaných hodin vzhledem k odcizení výkazů i v XXX 2019 (což se již nepodařilo prokázat obžalované). Z návrhu probační služby na přeměnu zbytku trestu obecně prospěšných prací vyplynulo, že u odsouzené jejím faktickým přístupem k výkonu trestu nedošlo k očekávané nápravě a nelze tak uzavřít, že by účelu trestu bylo tímto druhem trestu dosaženo. Navíc bylo obžalované poskytnuto ze strany jak PMS, tak poskytovatele několik šancí, které nevyužila a trest obecně prospěšných prací nedokončila. O tom svědčí i ukončení dohody ze strany poskytovatele Šumák z.s. ze dne XXX 2019. Kromě toho se obžalovaná v době, kdy měla vykonávat trest obecně prospěšných prací dopustila jednak přestupku proti majetku, krádeže a podvodu dne XXX 2019, který spočíval

v odcizení finanční částky 200 Kč z kabelky XXX a následně na základě odcizeného zástavního lístku XXX jejím jménem navýšila v XXX dlužnou částku za XXX o 500 Kč bez jejího svolení, jak plyne ze zprávy Úřadu městského obvodu Pardubice V založeného v přílohovém spise, kdy daný přestupek byl řešen formou příkazního řízení. Kromě toho byla v průběhu doby, kdy měla vykonávat trest obecně prospěšných prací odsouzena i Okresním soudem v Pardubicích dne 30. 9. 2019, sp.zn. 2 T 138/2019 pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku a byl jí uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou do XXX 2023. Z toho je patrné, že obžalovaná ani v době výkonu trestu obecně prospěšných prací nežila řádným způsobem života a nadále se dopouštěla majetkové trestné činnosti. I to vypovídá o tom, že nápravu obžalované nelze dosáhnout uložením tohoto druhu alternativního trestu, který svůj účel nepochybně nesplnil.

Kromě shora uvedeného však nelze přehlédnout ani fakt, že naposledy byla obžalovaná odsouzena Okresním soudem v Pardubicích dne 30. 9. 2019 pod sp.zn. 2 T 138/2019, pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku (jak bylo zmíněno již shora) a byť se tak stalo v době výkonu trestu obecně prospěšných prací, přesto jí znovu byla dána šance v podobě výchovného podmíněného trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s odkladem na zkušební dobu 3 roků a 6 měsíců, kdy zkušební doba běžela do XXX. Ani v této zkušební době podmíněného odsouzení však obžalovaná nedokázala obstát, neboť se dopustila nyní projednávané trestné činnosti. Lze jí tak přičítat k tíži, že trestný čin spáchala v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení, kdy měla prokázat, že je schopna žít řádným způsobem života a že proklamace ohledně nepáchání další trestné činnosti a XXX, nejsou jen planými řečmi, ale že je schopna je obžalovaná zcela dodržet a prokázat, že je schopna na svobodě vést řádný život. Tak tomu však bohužel není a je to obžalovaná, kdo opakovaně selhala a neprokázala, že je schopna žít řádně. Vzhledem k těmto skutečnostem lze jen stěží preferovat a upřednostňovat právo na XXX obžalovanou před ochranou společnosti, když sama obžalovaná na zájmy svého dítěte nehledí, opakovaně se dopouští majetkové trestné činnosti a i přes vysoké měsíční příjmy, které má ze sociálních dávek (cca XXX), není schopna vést řádný život. Jestliže sama se opakovaně v době, kdy XXX, dopouští úmyslné trestné činnosti a i přes poskytnuté opakované šance není ochotna svůj styl života změnit, pak již nelze znovu poskytovat další šance, které evidentně k nápravě obžalované nevedou, ale naopak je třeba jí eliminovat od možnosti dalšího páčání trestné činnosti a přistoupit již k represivní funkci trestu spojeného s uložením trestu v nepodmíněné formě.

Proto krajský soud dospěl k závěru, že není na místě ukládání dalšího alternativního trestu, když v posledních třech letech obžalovaná celý původně uložený trest obecně prospěšných prací nevykonala a došlo k jeho přeměně v trest nepodmíněný, a navíc, jak bylo prezentováno shora, ani v době jeho výkonu nevedla řádný život, dopustila se přestupkového jednání i další majetkové trestné činnosti, navíc manipulovala s výkazy práce a snažila se působit na poskytovatele, aby jí připsal odpracované hodiny, tedy nepřístupovala k výkonu tohoto druhu trestu zodpovědně a snažila se podvádět při jeho výkonu, což nesvědčí pro závěr, že by právě tento druh trestu byl schopen jí do budoucna napravit.

Trest byl uložen v sazbě od 6 měsíců do 3 let ve výši 10 měsíců, tedy ještě v první třetině sazby, což považuje krajský soud za trest dostatečný a odpovídající nejen charakteru spáchané trestné činnosti, ale i možností nápravy obžalované a bylo přihlédnuto i k nižší výši způsobené škody.

Pro výkon trestu byla obžalovaná zařazena do věznice s ostrahou, což je v současné době nejmírnější typ věznice, neboť splnila všechny zákonné podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.

Ani ve výroku o náhradě škody nebylo shledáno pochybení, neboť výše škody byla prokázána a odpovídá tomu, co je uvedeno v popisu skutku, nehledě na to, že obžalovaná prohlásila vinu i co do výše způsobené škody. Poškozená společnost se včas a řádně připojila se svým nárokem na

náhradu škody do trestního řízení, byla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalované a výši způsobené škody a okresní soud tak nepochybil, pokud nárok na náhradu škody poškozené společnosti přiznal.

Obžalovaná sice v rámci veřejného zasedání u krajského soudu předložila doklad, který měl svědčit o úhradě způsobené škody, nicméně krajský soud nemohl z tohoto dokladu vycházet a měnit daný výrok, neboť byla předložena toliko účtenka nákupu v hodnotě 3 280 Kč u společnosti PEPCO Czech republic s.r.o. ze dne XXX, přičemž některé položky vůbec neodpovídají tomu, co mělo být odcizeno, popř. pokud se shoduje druh zboží, neshoduje se cena. Z tohoto dokladu proto nelze dovozovat, že by došlo k úhradě škody, ale byl předložen účet za nákup určitých druhů zboží v hodnotě 3 280 Kč, aniž by bylo předloženo potvrzení poškozené společnosti, že tímto způsobem došlo skutečně k úhradě způsobené škody. Z tohoto důvodu proto krajský soud nemohl takový doklad akceptovat jako doklad, který by prokazoval úhradu způsobené škody a neměl důvod měnit výrok o náhradě škody.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání obžalované zrušil rozsudek okresního soudu toliko ve výroku o uložení nepodmíněném trestu odnětí svobody a nově uložil obžalované trest odnětí svobody ve výši 10 měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon jí zařadil do věznice s ostrahou. V ostatních výrocih zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 26. dubna 2023

JUDr. Šárka Pfeiferová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dita Šimková

